

Легенда про калину

Автор Невідомий

Легенда про калину

То давним-давно було. В одному селі жила привітна й чарівна дівчинка. Звали її Калинкою. Люди любили її за добре серце. Калинка часто ходила в ліс.

Якось весною викопала вона в лісі тонюсіньке стебельце та посадила його. А щоб воно прийнялося, дівчинка аж від своєї хати носила воду з криниці та поливала його. І почав розростатися великий кущ.

Іде якось подорожній. Стомився та й сів перепочити під кущем. "Спасибі тим роботящим рукам, що кущ посадили". А кущ враз уклався білим цвітом. Осипався цвіт, а замість нього – ягоди червоні, як намистинки виблискують.

І диво – в кожній ягідці заховане зернятко, схоже на маленьке серце. Прийшла Калинка до свого куща, а кущ нахилився до неї, віти простягає і шепоче: "Це на згадку про твоє добре серце. А щоб люди тебе не забували, подаруй мені своє ім'я, Калинко". Так і з'явилася назва цього куща.

Легенда перша

На Україну напали турки і татари. Вони вбивали дітей, старих людей, а молодих дівчат брали в полон. В одному селі дівчина втікала, зачепилась за дерево і впала. Разок червоного намиста розірвався і розсипався. Дівчина загинула в неволі, а на місці розсипаного намиста виросла калина.

Легенда друга

Було це дуже давно, коли на нашу землю хто тільки не нападав. Ось налетіли одного разу турки, а з ними і греків чимало. Розлетілась тоді чутка, що головного їхнього воєводу, грека, поранено отруєною стрілою. Тому, хто його вилікує, обіцяли таку нагороду, яку загадає. Але ніхто цього не міг зробити. Тоді прийшла в табір дівчина в убогій одежі, але дуже красива і горда. Звалась Палагея. Вона пообіцяла вилікувати грека, але в замін він мусив поклястися, що більше не прийде на нашу землю. Так і сталося. Грек забрав Палагею в Грецію і вона була там царицею трав. У Палагеї була сестра Калина. Прощаючись із сестрою Палагея казала: "Твоїм ім'ям, сестро, назву оцю рослину, яку найбільше люблю, бо росте вона у наймальовничіших куточках, над чистими струмочками. в тихих гаях. Коли вона цвіте, то найспівучіший птах соловей прославляє її красу, а восени на ній горять дивні кетяги ягід, налитих ніби самою кров'ю щедрої нашої землі. І ті ягоди повертають здоров'я людині". І Палагея назвала цей кущ на честь сестри калиною.